

Život Panny Marie (X): Útěk do Egypta

Desáté pokračování života Panny Marie pojednává o útěku Svaté Rodiny do Egypta. „Byly to měsíce skryté práce a tichého utrpení se steskem po opuštěném domově.“

01.12.2010

Když mudrci z Betléma odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes bude totiž po dítěti pátrat, aby ho zahubil (Mt 2,13). V tu

chvíli se radost Panny Marie z návštěvy mudrců, kteří poznali v jejím dítěti Mesiáše, změnila v bolest a úzkost. Krutost starého krále Palestiny byla široce známa.

Neustále se obával, že ho někdo svrhne z trůnu. Z toho důvodu, jak mimo jiné uvádějí různé historické zdroje, nechal popravit několik svých synů i další protivníky, kteří ho mohli ohrozit a sesadit. Nebezpečí bylo proto veliké. Ale Bůh měl své plány spásy, které nemohly být zmařené ctižádostí a nepravostí jednoho tyrana. Nicméně Pán nedělá okázalé zázraky, ale počítá se spoluprací svých věrných. Proto mudrci, potom co dostali ve snu pokyn, aby se nevraceli k Herodesovi, odešli do své země jinou cestou (Mt 2,12).

Také Josef byl nadmíru poslušný. Jakmile dostal pokyn od Boha, vstal, vzal v noci dítě i jeho matku a odebral se do Egypta (Mt 2,14). Začalo první pronásledování, které

musel Ježíš Kristus v dějinách na zemi vytrpět, ať už sám, nebo v údech jeho mystického těla.

Existovaly dvě hlavní cesty, jak se dostat do Egypta. Jedna pohodlnější, ale také frekventovanější, která sestupovala k břehům Středozemního moře a procházela městem Gaza. Druhá, méně používaná, procházela Hebronem a Bersabé a potom přes poušť v oblasti Idumea (Edon) směrem k poloostrovu Sinaj. V každém případě se jednalo o dlouhou cestu několika stovek kilometrů, která trvala deset až čtrnáct dní.

V Hebronu nebo Bersabé (vzdáleném 60 kilometrů od Betléma) museli před průchodem pouští nakoupit potraviny. Je pravděpodobné, že v této části cesty se připojili k nějaké malé karavaně, neboť bylo téměř nemožné ji ujít úplně sami.

Vyčerpávající horko, nedostatek vody

a nebezpečí od lupičů to vylučovalo. Historik Plutarchos vypráví, že římsí vojáci v roce 155 před Kristem museli tuto cestu projít kvůli bitvě v Egyptě a báli se více obtíží na poušti, než válce, která je tam čekala.

Tradice předpokládá, a je logické, že tomu tak bylo, že Marie s dítětem v náručí jela na oslíku, kterého Josef vedl za ohlávku. Díky představivosti apokryfů vykvetlo mnoho legend vztahujících se k tomuto příběhu: Palmy, pod jejímiž korunami nacházejí uprchlíci stín, šelmy, jež se stávají krotkými, loupežníci jsou lidumily, prameny vod, jež se znenadání objevují, aby ulevily žíznícím... Lidová zbožnost se projevuje na obrazech a v básnických skladbách s bohulibým úmyslem zdůraznit starostlivost Boží prozřetelnosti. Pravdou je, že se jednalo o útěk se vším všudy, který byl kromě fyzického utrpení plný strachu z toho, že budou kdykoliv

dostižení četou vojáků. Až když došli do Rhinocolury na hranicích Palestiny s Egyptem, byli trochu klidnější.

Mezitím se v malém městečku Betlémě dokončovalo krveprolití dětí mladších dvou let, které byly vytržené z náručí svých matek. Tehdy se naplnilo, jak poznamenává svatý Matouš, co bylo řečeno ústy proroka Jeremiáše: „V Rámě je slyšet hlas, pláč a velké bědování: Ráchel oplakává svoje děti. Není k utišení - už nejsou.“ Nepochybně jde o pasáž, která se dá pochopit jen s obtížemi. Často byla pro mnohé kamenem úrazu: Jak může Bůh dovolit utrpení nevinných, zvláště dětí? Odpověď je založena na dvou pevných bodech: Bůh nejedná s lidmi jako s loutkami, ale respektuje jejich svobodu a to i tehdy, když konají zlo. Zároveň umí, se svojí Moudrostí a Prozřetelností, využít zlo k dobrému. Bůh píše přímo čarami křivými (portugalské

přísluví). V každém případě pouze ve světle Kristovy oběti na kříži se dá toto tajemství vysvětlit. Vykoupení bylo uskutečněno skrze utrpení Spravedlivého, nanejvýš Nevinného, který chce všechny lidi zapojit do své oběti.

Tradice není jednotná ohledně místa pobytu Svaté Rodiny v Egyptě: Menfis, Heliópolis, Leontópolis... V rozsáhlém ústí řeky Nilu se dařilo mnoha židovským komunitám. Marie s Josefem se do jedné této komunity jako další emigranti začlenili a zde si Josef našel práci, která mu dovolovala důstojně, i když skromně, živit svou rodinu. Podle nejčastějších odhadů přebývali v Egyptě minimálně jeden rok, dokud anděl neoznámil znovu Josefovi, že se může vrátit do Palestiny.

Byly to měsíce skryté práce a zároveň radosti, že vedle něho vyrůstá zdravý a silný Ježíš, daleko

vzdálen nebezpečí, které na něho
cíhalo. Ve svém okolí byl svědkem
velkého modlářství - postavy cizích
bůžků se zvířecími rysy. Ale Marie
věděla, že i pro tyto lidi přišel na svět
Ježíš Kristus, i oni byli předmětem
vykoupení. A Panna Maria je do
svého mateřského srdce přijímala.

J.A. Loarte

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
zivot-panny-marie-x-utek-do-egypta/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-x-utek-do-egypta/)
(05.08.2025)